

איסלנד, אוגוסט 2016

עבר שבוע בערך מאז שחזרתי מהמסע המופלא אל ממלכת האש והקרח, ועדיין לא מצליחה לעכל את כל החוויות והמראות שבהם זכיתי בעשרה הימים שם. **ארץ יפהפייה שלדעתי לא מבינה עד כמה היא יפה, מכשפת ויוצאת דופן.** מפלים, הרי געש, פיורדים, דממה בראשיתית, רוחות מטורפות, אדמה מבעבעת, לווייתנים, כלבי ים, שדות לבה, פאפינס, לגונות, צוקים, קרחונים, גייזר וחופי ים שחורים- לא יודעת מה ראינו מתי, ממש לא מצליחה לבטא את השמות ההזויים של המקומות האלה (באמת שאני לא מבינה למה צריך 3 מילים בשם של מקום אחד?!), אבל כל אחד מהמקומות האלה שמור אצלי בלב במקום מיוחד. זה אותו המקום שממנו לומדים לחייך, להתפעם ולהנות מהעולם שלנו באופן הכי מלא שאפשר.

איסלנד זה לא מקום שאליו נוסעים רק כדי לראות אותו. חווים אותה עם כל החושים- נושמים אותה, שומעים אותה, מרגישים את האדמה מתעצבת מתחת לרגליים, חשים את הטמפרטורה של האוויר משתנה בתוך דקות ספורות, מריחים את האדים שלה, נאבקים ברוחות שלה, סוחטים את מי המפלים שלה מהבגדים ומהשיער, רוחצים במי הגפרית שלה, מרגישים את הלב ואת הרגליים מתאמצים בשביל לחוות עוד חלק ממנה. אני מלאת תודה לאיסלנד על כל חלק שלה שחוויתי.

ושמוליק, לא פלא שאתה מחובר למקום הזה. בדומה לאיסלנד, אתה **איש מדהים שלדעתי לא מבין עד כמה הוא מדהים.** אתה לוקח קבוצה רבגונית של זרים בכל הגילאים, מכל פינות הארץ, ונושא אותה על כתפיו עד קצה העולם, חותר להעניק לנו כל מה שאפשר ואפילו גם מה שאי אפשר לתת, מלמד את כולנו על הדרך מה היא שמחת חיים אמיתית ואהבת אדם במובן הכי טהור של המלה, ומעל לכל מראה לנו כמה העולם הזה יכול להיות נפלא. מקנאה בכל מי שהולך לזכות לטייל איתך, לא נראה לי שזה ממש משנה לאן. לכל מקום שתדריך, אתה תביא את עצמך. מנסיוני אתך, זה כל מה שצריך בשביל להעניק לסביבתך חוייה בלתי נשכחת של אושר.

דגנית רובין, רחובות